

Sygn. akt III K 778/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Lena Szulińska

po rozpoznaniu w dniach 01.02.2017 r., 29.03.2017 r, 16.05.2017 r. oraz 28.06.2017 r.

sprawy:

M. B. s. S. i R., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...)r. w W. – U., ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia biżuterię złotą i srebrną w postaci czterech złotych obrączek, dużego złotego pierścionka z dużym niebieskim oczkiem w koronkowej oprawce, dwóch złotych pierścionków z cyrkoniami z grawerką listków, złotego grubego łańcuszka wraz z bransoletką typu „greckiego”, pięciu par złotych kolczyków z greckimi motywami z angielskim zamkiem, złotego łańcuszka, pięć złotych zawieszek z dużą literą D i z małą literą D też z cyrkoniami, okrągłym znakiem zodiaku byka, z małą boginią Nefretete oraz małą boginią Nefretete, dużego kamienia żółtego topaz, małego kamienia aleksandryt fioletowy, dużego złotego łańcuszka spłaszczonego męskiego ze splotem łańcuchowym oraz biżuterii srebrnej bez cech charakterystycznych, czym spowodował starty łączne w wysokości 25 tysięcy złotych na szkodę D. O., przy czym czynu zarzucanego mu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I. M. B. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu , z tym, iż przyjmuje, że wartość skradzionego mienia wynosiła co najmniej 18 440 zł i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia (...) r. do dnia(...)

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. U. B. wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego w kwocie 1344 zł + VAT.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od opłaty, a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. III K 778/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 czerwca 2017 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W piątek (...) pokrzywdzona D. O. opuściła swoje mieszkanie przy ul. (...) w W. i wyjechała na działkę. W mieszkaniu pozostał syn D. O., 42-letni R. O..

Pod nieobecność rodziców R. O. do swojego mieszkania zaprosił znajomych Ł. L. i D. D.. Wyżej wymienieni wraz z gospodarzem spożywali alkohol przez cały weekend. W (...) ok. godziny ok.(...) kiedy Ł. L. i D. D. zasnęli, R. O. zamknął mieszkanie na klucz i postanowił wyjść do baru (...) przy dworcu kolejowym W. U.. W barze (...) w dalszym ciągu spożywał alkohol tym razem z M. B. i A. K., których kojarzył z osiedla. Następnie grupa z baru przeniosła się do mieszkania R. O., gdzie kontynuowali spożywanie alkoholu w pięć osób tj. z Ł. L. i D. D.. Gdy alkohol się skończył, Ł. L. i D. D. poszli spać do większego z pokoi. W swoim pokoju zasnął także R. O.. M. B. i A. K. pozostali w mieszkaniu, korzystali z komputera w mniejszym pokoju. Kiedy A. K. przysnęła, M. B. chodził po mieszkaniu, wszedł między innymi do pokoju, w którym spali Ł. L. i D. D.. Gdy kobieta się przebudziła, oskarżony wyszedł z pokoju. W mniejszym pokoju, w wersalce, pod kocem M. B. odkrył kasetkę z tworzywa sztucznego pokrytą skórą ekologiczną, zawiniętą w foliową torbę. W kasetce D. O. przechowywała swoją biżuterię. M. B. zabrał dolną szufladkę kasetki, w której znajdowała się złota biżuteria w postaci: 4 obrączek, w tym dwóch ślubnych grawerowanych w gwiazdki i paseczki, 1 dużego pierścionka z dużym niebieskim oczkiem w koronkowej oprawie dużej, 2 małych pierścionków z cyrkoniami z grawerką z listków, łańcuszka grubego z bransoletką greckiego, ok. 4 par kolczyków z greckimi motywami z angielskim zamkiem, łańcuszka, 5 zawieszek z literką D dużą, małą D z cyrkoniami, okrągły znak zodiaku byk, duża bogini Nefretete, mała bogini Nefretete, kamienia żółtego topaz duży, małego kamienia aleksandryt fioletowy, dużego łańcucha spłaszczonego męskiego ze splotem łańcuchowym oraz srebrna biżuteria w nieustalonej ilości.

Kiedy syn pokrzywdzonej obudził się w(...),(...). w mieszkaniu przebywali już tylko Ł. L. i D. D.. M. B. i A. K. wyszli zanim pozostali uczestnicy spotkania się obudzili. Po uprzątnięciu mieszkania R. O. wyszedł wraz ze znajomymi, a do domu powrócił późnym wieczorem.

Podczas porządków w dniu (...). pokrzywdzona odkryła, że zginęła biżuteria, którą przechowywała w kasetce. D. O. po otwarciu wersalki zauważyła, że koc, którym przykryta była kasetka był rozrzucony, a foliowa torba rozerwana. W kasetce brakowało dolnej szuflady wraz ze złotą i srebrną biżuterią.

Oskarżony po wyjściu z mieszkania udał się na bazar na K., gdzie część skradzionej złotej biżuterii, sprzedał nieznanemu mężczyźnie za kwotę 3.000 zł. Część biżuterii oskarżony wyrzucił, a dwie sztuki w postaci łańcuszka i bransoletki zatrzymał w swoim mieszkaniu. Rzeczy te zostały odebrane z mieszkania oskarżonego i zwrócone D. O. na rozprawie w dniu 29 marca 2017 r. Nie posiadały one oznaczenia próby złota. Wartość skradzionej biżuterii ustalono na kwotę co najmniej 18.440 zł.

Oskarżony ma 27 lat. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie ma stałej pracy, utrzymuje się z prac dorywczych. Był wielokrotnie karany za kradzieże, a także za kradzieże z włamaniem, zniszczenie mienia oraz za przestępstwa związane z obrotem narkotykami. Zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż m.in. wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 6 stycznia 2009 r. został skazany za czyny z art. 279 § 1 k.k. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 września 2010 r. do 15 września 2012 r.

(dowód: zeznania świadka D. O. – k.1-2, 177, zeznania świadka R. O. – k.5-6, 10-11, 153, zeznania świadka Ł. L. – k.30-31, 153-154, zeznania świadka D. D. – k.33, 154, zeznania świadka A. K. – k.40-41, wyjaśnienia M. B. – k. 44-45, 152, karta karna – k.58-60, odpis wyroku łącznego – k. 72-76, protokół zatrzymania rzeczy – k.171-173, pisemna opinia biegłego – k. 182-185, uzupełniająca ustna opinia biegłego – k.197-198)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że skorzystał z nadarzającej się okazji kiedy wszyscy w mieszkaniu spali i wówczas zabrał biżuterię. Wskazał, że nie zgadza się z wyceną skradzionej biżuterii zaprezentowaną przez pokrzywdzoną, ponieważ część zabranych przedmiotów nie była złota.

Sąd zważył, co następuje.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, złożonych w toku postępowania przygotowawczego i podtrzymanych następnie przed Sądem, zeznaniach świadków i opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości E. G..

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków: R. O., Ł. L. i D. D., jako spójnym, logicznym i wzajemnie się uzupełniającym. Co prawda w chwili kradzieży biżuterii wszyscy świadkowie byli pod wpływem alkoholu i spali, to ich zeznania co do całokształtu zachowania M. B. oraz okoliczności spotkania w mieszkaniu pokrzywdzonej pozwalają ustalić spójny i logiczny ciąg wydarzeń, znajdujący potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego.

Jako wiarygodne Sąd ocenił także zeznania świadka A. K. złożone w postępowaniu przygotowawczym. Natomiast co do zeznań tegoż świadka w postępowaniu sądowym, Sąd nie obdarzył ich wiarą. Świadek zeznawała, że cały czas przebywała z oskarżonym i że nie mógł on dopuścić się kradzieży. Treść tych oświadczeń stoi w sprzeczności z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a także z wcześniejszymi zeznaniami świadka podczas których, wskazała, że przysnęła i wyszła z mieszkania z oskarżonym po tym, jak ten ją obudził.

Zeznania świadka D. O. pozwoliły ustalić ilość skradzionej biżuterii. Sąd uznał jej oświadczenia procesowe za wiarygodne, bowiem były one spójne i konsekwentne. Na podstawie oględzin zwróconych na rozprawie łańcuszka i bransoletki, Sąd uznał, iż te dwa elementy biżuterii nie były ze złota, co skutkowało nieuwzględnieniem wskazywanej przez biegłego wartości tychże przedmiotów.

Jako wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. O prawdziwości oświadczeń procesowych oskarżonego świadczy m.in. to że w miejscu jego pobytu znaleziono elementy skradzionej biżuterii.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiła także opinia biegłego, która była jasna, pełna i niesprzeczna. Biegły wprost wskazał, że dokładne wskazanie wartości biżuterii bez jej oględzin nie jest możliwe i podana przez niego wartość jest oparta o materiały znajdujące się w aktach oraz szacunkową wartość biżuterii we wrześniu 2016 r. Przyjęty przez biegłego sposób wyceny należy przyjąć za korzystny dla oskarżonego. Ze względu na niemożność bezpośredniej oceny skradzionych przedmiotów, biegły nie mógł wziąć pod uwagę takich czynników jak np. wartość artystyczna, specyficzne elementy ozdób, które także wpływają na wartość rynkową biżuterii. Nie sposób także wycenić wartości pamiątkowej i sentymentalnej przedmiotowych ozdób (prezentów pokrzywdzonej). W związku z powyższym należało uznać, że wartość skradzionych rzeczy nie mogła być niższa od tej wartości, którą przyjął biegły w sporządzonej opinii. Trzeba także zaznaczyć, że biegły nie wyceniał biżuterii ze srebra, która także padła łupem oskarżonego i z pewnością przedstawiała jakąś wartość.

Dokonane powyżej ustalenia faktyczne pozwalają stwierdzić, iż oskarżony M. B. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony art. 278 k.k. jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do rzeczy ruchomej, co rozumieć należy jako wyodrębniony i mogący samodzielnie występować w obrocie przedmiot materialny, który przedstawia wartość majątkową. Zachowanie się sprawcy przestępstwa kradzieży polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Do wypełnienia znamion przestępstwa kradzieży konieczne jest zaistnienie okoliczności, że wyjęcie rzeczy spod władztwa następuje wbrew woli osoby nią władającej, a także bez żadnej ku temu podstawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN

98/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7 – 8, poz. 5). Przepięstwo z art. 278 § 1 k.k. naleŹy do kategorii przestęptw kierunkowych, co oznacza, Źe zachowanie sprawcy ukierunkowane jest na ścięle określony cel, jakim jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Zabór rzeczy musi następować w celu przywłaszczenia, tzn. włączenia przez sprawcę rzeczy do swojego majątku połączonego z trwałym pozbawieniem władztwa nad rzeczą jej dotychczasowego właściciela.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, w świetle dokonanych powyŹej przez Sąd ustaleń faktycznych i prawnych, nie budzi zatem wątpliwości fakt, iż oskarŹony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 k.k.: dokonał zaboru biŹuterii naleŹącej do D. O. pozbawiając ją władztwa nad jej własnością, a następnie postąpił z ozdobami jak właściciel sprzedając je na bazarze. Biorąc pod uwagę opinię biegłego z zakresu wyceny ruchomości Sąd dokonał korekty w opisie przypisanego oskarŹonemu czynu i ustalił wartość skradzionej biŹuterii na kwotę co najmniej 18.440 zł, zamiast sugerowanej przez pokrzywdzoną kwoty ok. 25.000 zł. Od kwoty wskazanej przez biegłego w opinii tj. 20.711 zł, Sąd odjął ustaloną przez biegłego wartość łańcuszka i bransoletki o grubym splocie (tych, które zostały zwrócone pokrzywdzonej) tj. kwotę 2.271 zł. Podczas oględzin tychŹe elementów nie stwierdzono na nich, charakterystycznej dla przedmiotów wykonanych ze złota, wybitej pieczęci próby złota. W swojej opinii biegły ustalał cenę tychŹe przedmiotów jako złotych, a skoro zachodzi wątpliwość niedająca się rozstrzygnąć w zakresie tego z jakiego materiału i o jakiej wartości były te przedmioty, ustalona kwota nie mogła zostać wliczona do wyceny wszystkich skradzionych przedmiotów. W realiach niniejszej sprawy nie było moŹliwości precyzyjnego ustalenia wartości skradzionych przedmiotów, w związku z powyŹszym Sąd określając tę wartość posłuŹył się stwierdzeniem „co najmniej”.

Wymierzając M. B. karę za przypisane mu przestęptwo Sąd wziął pod uwagę dyrektywy zawarte w art.53 k.k.

Za okoliczności obciążające oskarŹonego Sąd uznał stopień winy, który ocenił jako znaczny. OskarŹony, jako osoba wielokrotnie karana za przestęptwo kradzieŹy, nawet pomimo spoŹytego wcześniej alkoholu, miał pełną świadomość swojego przestępczego działania. W momencie dokonania przypisanego mu czynu zabronionego miał niczym niezakłóconą moŹliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem. Jako znaczny Sąd ocenił także stopień społecznej szkodliwości czynu dokonanego przez M. B.. OskarŹony popełnił przestęptwo przeciwko mieniu, naruszając przy tym jedno z podstawowych praw majątkowych tj. prawo własności. Wyrządził pokrzywdzonej znaczną szkodę majątkową. Mając moŹliwość wyboru nie ograniczył swojego zachowania do zaboru pojedynczej sztuki biŹuterii, ale zdecydował o zabranii całej szuflady kasetki, pozbawiając D. O. większości gromadzonych przez nią przez lata pamiątek. Okoliczności działania oskarŹonego i jego motywacja także są dla niego obciążające. OskarŹony działał z niskich pobudek, poniewaŹ za takie naleŹy uznać chęć wzbogacenia się kosztem innej osoby, a nadto wykorzystał niefrasobliwość i stan upojenia gospodarza mieszkania.

Z okoliczności wpływających łagodząco na wymiar kary Sąd uwzględnił przyznanie się oskarŹonego do winy oraz fakt, Źe swoją postawą w toku procesu doprowadził on do zwrócenia pokrzywdzonej tych elementów skradzionej biŹuterii, których nie zdołał sprzedać.

Mając powyŹsze na uwadze Sąd uznał, Źe karą właściwą dla oskarŹonego będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Analiza zachowania oskarŹonego, zdaniem Sądu, uzasadnia zastosowanie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, bowiem jedynie ta kara moŹe spełnić swoje funkcje. Poprzednio orzekane wobec oskarŹonego kary ograniczenia wolności czy teŹ grzywny nie zapobiegły ponownemu popełnieniu przez niego kradzieŹy i nie spełniły swoich ustawowych celów w zakresie prewencji indywidualnej i roli wychowawczej wobec oskarŹonego. Prognoza kryminologiczna wobec oskarŹonego jest obecnie negatywna. OskarŹony wielokrotnie stawał przed Sądem i był karany za przestęptwa podobne, a mimo to w dalszym ciągu wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W związku z powyŹszym Sąd uznał, Źe jedynie kara izolacyjna we wskazanym wymiarze, moŹe wpłynąć na aspołeczną postawę oskarŹonego.

Zgodnie z art. 63§ 1 k.k. na poczet orzeczonej kary, Sąd zaliczył oskarŹonemu okres pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia(...)do dnia (...)

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze oraz § 2, § 4 ust.3, § 17 ust. 1 pkt. 1 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata U. B. kwotę 1.344 zł powiększoną o podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. B. z urzędu.

Stosując art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty, a koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa. Oskarżony nie posiada stałej pracy, a ponadto obecnie przebywa w zakładzie karnym, wobec tego należało uznać, że obciążenie go kosztami sądowymi byłoby dla niego zbyt uciążliwe.